

METODY DOBORU WSPÓŁCZYNNIKÓW KOREKCYJNYCH

Informacja dla administratorów i mieszkańców budynków

Systemy doboru współczynników korekcyjnych z tytułu położenia mieszkania

1. Wg zaleceń COBRTI „INSTAL”

COBRTI „INSTAL” w styczniu 2003r. opublikował nowe zalecenia stosowania współczynników korekcyjnych z tytułu położenia mieszkania dla indywidualnego rozliczania kosztów ogrzewania.

Zalecenia te mają postać dwóch tablic:

1) dla budynków wybudowanych wg norm ochrony cieplnej budynków obowiązujących od 1983-01-01:

0,8	0,9	0,9	0,8
0,9	1,0	1,0	0,9
0,9	1,0	1,0	0,9
0,8	0,9	0,9	0,8

2) dla budynków wybudowanych wg norm ochrony cieplnej budynków obowiązujących przed 1983-01-01:

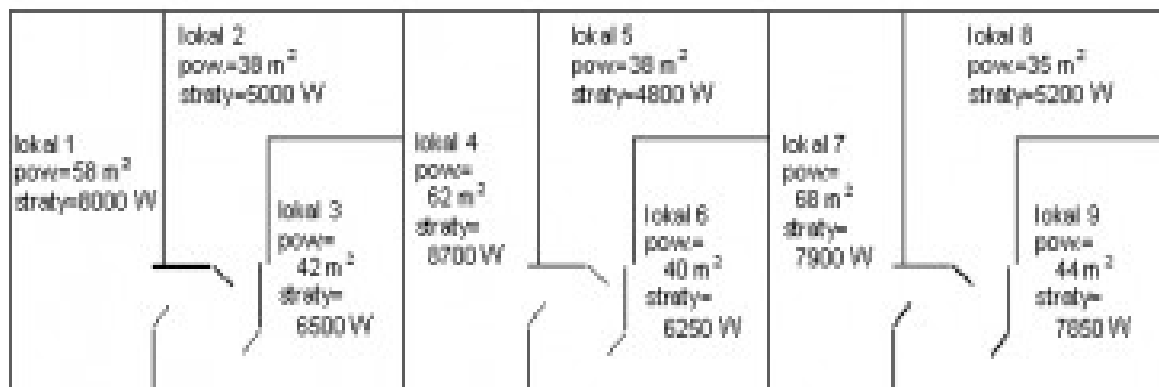
0,7	0,8	0,8	0,7
0,8	1,0	1,0	0,8
0,8	1,0	1,0	0,8
0,7	0,9	0,9	0,7

Znaczenie danych zawartych w tablicach

- każda komórka tablic symbolizuje jedno mieszkanie (lokal)
- najwyższy wiersz obu tablic odnosi się do lokali położonych na ostatniej kondygnacji budynku, pod stropodachem
- najniższy wiersz obu tablic odnosi się do lokali położonych na parterze nad nieogrzewaną piwnicą lub bezpośrednio na gruncie (bez podpiwniczenia)
- pierwsza i ostatnia kolumna obu tablic odnosi się do lokali narożnych z dwiema ścianami zewnętrznymi o różnej orientacji względem stron świata
- liczba w komórce tablic jest współczynnikiem korekcyjnym dla danego mieszkania, przez który należy pomnożyć ilość jednostek zużycia ciepła tego mieszkania. COBRTI „INSTAL” dopuszcza możliwość skorygowania współczynników dla mieszkań o 0,1 w niektórych uzasadnionych przypadkach:
- jeżeli lokal położony jest nad ogrzewaną piwnicą wartość współczynnika skorygować powiększając ją o 0,1
- jeżeli lokal położony jest na ostatniej kondygnacji pod nieogrzewanym poddaszem wartość współczynnika skorygować powiększając ją o 0,1
- jeżeli lokal posiada więcej niż dwie ściany zewnętrzne o różnej orientacji względem stron świata, wartość współczynnika skorygować zmniejszając ją

o 0,1. Wprowadzenie korekt wartości współczynników zależy od uznania zarządzającego budynkiem.

2. Wg strat ciepłych mieszkania (lokalu)

Wg strat ciepłych mieszkania (lokalu)

Omówienie doboru współczynników korekcyjnych dla mieszkań wg strat ciepłych mieszkania omówimy na przykładzie budynku 1-kondygnacyjnego, o 9 mieszkaniach (lokalach).

Powyższy rysunek przedstawia rzut poziomy budynku.

- inwentaryzujemy każdy lokal pod względem jego powierzchni i strat ciepłych (na podstawie dokumentacji technicznej budynku)
- wybieramy lokal o najmniejszych stratach ciepłych na jednostrkę powierzchni - czyli lokal najcieplejszy (w tym przypadku jest to lokal nr 7). Oznaczamy jego iloraz strat ciepłych na jednostkę powierzchni jako **Min**
- dla każdego lokalu wyliczamy współczynnik korekcyjny wg wzoru:

$$wsp = \frac{\text{Min}}{\frac{\text{straty lokalu}}{\text{pow. lokalu}}}$$

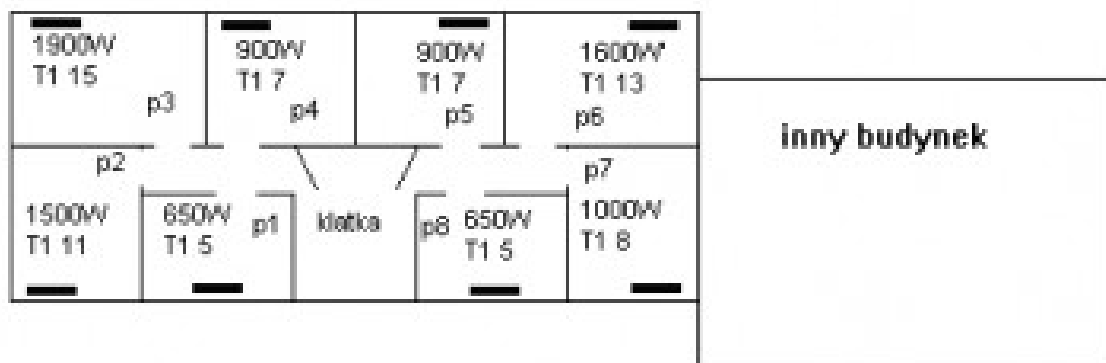
Dla wszystkich lokali wyliczenia wyglądają następująco:

nr lok.	pow. lok.	straty cieplne	straty/pow.	wsp. korekcyjny
1	58	8000	137,931	0,842
2	38	5000	131,579	0,883
3	42	6500	154,762	0,751
4	62	8700	140,323	0,828
5	38	4800	126,316	0,920
6	40	6250	156,250	0,744
7	68	7900	116,177	1,000
8	35	5200	148,571	0,782
9	44	7850	178,409	0,651

Wyliczony współczynnik jest jak w poprzedniej metodzie mnożony przez ilość jednostek zużycia ciepła dla danego lokalu.

3. Wg mocy zainstalowanych grzejników

W celu ułatwienia analizy powstawania współczynników przeliczeniowych, posłużę się przykładowym budynkiem trzy kondygnacyjnym, o dwóch mieszkaniach na kondygnacji. Dla ułatwienia mieszkania na jednym piętrze mają taką samą powierzchnię np. 60m² i są lustrzanym odbiciem. Poniżej zamieszczam rysunek środkowej kondygnacji:

Wg mocy zainstalowanych grzejników

Oznaczenia:

- p3 - nr pomieszczenia,
- 1900 W - straty ciepła wyliczone na pomieszczenie,
- T1 15 - dobrany grzejnik T1 o 15 żeberkach

Przyjmując, że na parterze straty wszystkich pomieszczeń wzrastają o 150 W (czyli ilość żeberk wzrasta o 1 szt. na każdym grzejniku), a na ostatniej kondygnacji o 300W (dwa żeberka) możemy wyznaczyć straty poszczególnych mieszkań:

M6 6150 W	M5 5350 W
M3 4950 W	M4 4150 W
M1 5550 W	M2 4750 W

Współczynniki korekcyjne wyznaczone są w oparciu o następujący schemat:

$$K_i = \frac{\frac{Q_i}{p o w_i}}{\frac{\sum_{i=1}^n Q_i}{\sum_{i=1}^n p o w_i}} \quad \text{tzn. straty na 1m2 odniesione są do}$$

średniej w budynku.

Współczynnik korekcyjny

Dla naszego przypadku wyglądają one następująco:

1,194	1,039
0,961	0,806
1,078	0,922

Wybór metody wyliczenia współczynników korekcyjnych zależy od Zarządzającego budynkiem.

Minol ZENNER